
DIE APOSTOLIESE GELOOFSBELYDENIS [1]

No. E265

DIE APOSTOLIESE GELOOFSBELYDENIS oftewel TWAALF ARTIKELS VAN DIE ALGEMENE, ONGETWYFELDE, CHRISTELIKE GELOOF¹

1

Ek glo in God die Vader, die Almagtige, die
Skepper van hemel en aarde;

2

en in Jesus Christus, sy eniggebore Seun, ons
Here;

3

wat ontvang is van die Heilige Gees, gebore uit die
maagd Maria;

4

wat gely het onder Pontius Pilatus, gekruisig is,
gesterf het en begrawe is;

wat die angste van die hel tot in die dood
ondergaan het;

5

wat op die derde dag opgestaan het uit die dood;

1. Die Christelike Kerk noem hierdie Belydenisskrif die Apostoliese Geloofsbelydenis, alhoewel die apostels dit nie opgestel het nie. Reeds vanaf die 2de eeu het dit egter sy ontstaan gehad en het verder ontwikkel totdat dit ongeveer in die vierde eeu sy finale beslag gekry het.

6

opgevaar het na die hemel
en sit aan die regterhand van God, die almagtige

Vader,

7

waarvandaan Hy sal kom om die lewendes
en die dooies te oordeel.

8

Ek glo in die Heilige Gees;

9

Ek glo aan 'n heilige, algemene Christelike kerk,
die gemeenskap van die heiliges;

10

die vergewing van sondes;

11

die opstanding van die liggaam

12

en 'n ewige lewe.

INLEIDING

Van die befaamde 19de-eeuse prediker in Londen, C.H. Spurgeon, se lidmate het op 'n slag na hom toe gekom met 'n kwelvraag: "Hoe kan ons weet die evangelie wat jý preek is die waarheid - as daar so baie ander predikers in hierdie stad is wat 'n ander boodskap verkondig?"

As dit destyds 'n brandende vraag was, hoeveel te meer nie vandag nie? Ons tyd word gekenmerk deur 'n duisend stemme wat elkeen daarop aanspraak maak dat hý die waarheid beet het. Verwarring en onsekerheid kenmerk die kerk. Sommer nou die dag nog is dinge gepreek wat vandag as kettery beskou word. En ander dinge wat ondenkbaar was, is nou alledaags. Geloofsbakens word soos meubels rondgeskuif, of summier by die agterdeur uitgegooi. Trouens, Bybelgelowige Christene hou amper verskrik hulle asems op, want dis duidelik dat groot dele van die institusionele kerk in die haas om by te bly by die dekadente waardes van 'n snelveranderende wêreld, besig is met 'n gaddareense stormloop. Reg was die man wat eens op 'n tyd gesê het dat die valse kerk se finale

dwaling die kwykende begeerte sal wees om net soos die goddelose wêreld te wees.

Spurgeon se antwoord, in 'n tyd toe ongelooftologie ook aan die orde van die dag was, getuig van nugtere wysheid: "As ek deur die gange van die tyd terugstap, staan een na die ander man en vrou van God op en skud my hand." Toe noem hy 'n rits name van bekende Christene deur die eeue - vanuit talle denominasies - wie se teologie, arbeidsvrug en reputasie van heilige toewyding aan Christus, vas bly staan het ten spyte van 'n duisternis aanslae.

Spurgeon het hom beroep op die kerk se waarheidskonsensus deur die eeue. *Hy het hom beroep op die historiese Christelike geloof!* "Meet my aan die geskiedenis," het hy per implikasie gesê, "en kyk of ek iets nuuts verkondig." Hy het nie voorbarig en ambisieus sy eie teologiese wiel probeer ontwikkel nie. Hy was dood tevrede om presies dieselfde evangelie te verkondig as die Puriteine en die Reformatore, die kerkvaders en die martelare, die Apostels en die Here Jesus Christus. Dis waarom Spurgeon ook 'n ander gesegde gehad het: "If it is true, it is not new; if it is new, it is not true!" Wat hy verstaan het, moet ons almal verstaan: *al leef ons in 'n wêreld wat gedurig verander, is daar sekere dinge wat nooit verander nie.* Sekere waarhede is vaster as die berge. God verander nooit nie, ook nie Sy waarheid nie. Die mens het sedert die sondeval moreel niks gevorder nie. Die afgelope honderd jaar het die bloedigste oorloë van alle tye opgelewer. Dis omdat ons sonde en verlorenheid nie verander het nie. Ook het God se verlossingsplan en evangelie nie verander nie. *En daarom verander die kerk se geloof, roeping en boodskap ten diepste ook nie!*

'N PAAR PERSPEKTIEWE

- Daar is sekere absolutes in die Bybel wat ononderhandelbaar is. Dis waarhede waarsonder ware geloof, prediking en kerkwees ondenkbaar is. Terwyl daar duisende dinge in hierdie lewe is wat vir

die Christen en sy Bybel om 't ewe is, is daar gevolglik sekere waarhede en norme wat ons kompromieloos moet vashou. Só wesentlik is hierdie waarhede dat jy daarsonder nie 'n Christen of waarlik kerk kan wees nie.

So, byvoorbeeld, spel die Skrif nie presies uit hoe die kerk georden en geregeer moet word nie. Maar oor God se verlossingsplan en die hóé van ons redding kan en durf daar nie die minste twyfel of willekeur wees nie. Dit gebeur op één manier, en net so. Wyk net effens daarvan af - en jy tuimel die donker dieptes van verlorenheid in!

Vir baie eeue reeds is daar 'n wonderlike gesegde in die kerk: *In necessariis unitas, in nonnecessariis (of dubiis) libertas, in omnibus caritas*. Ons kan die Latyn só vertaal: *In die noodsaaklike dinge moet daar eenheid wees; in die nie-noodsaaklike of onsekere dinge, vryheid; en in alles liefde*.

- Een van die merkwaardigste eienskappe van die evangelie is sy universele aanpasbaarheid en relevansie. Maak nie saak van watter eeu of kultuur jy is nie - die evangelie is vir jou. In die groeibodem van ryk en arm, geleerd en ongeleerd, oud en jonk, ontkiem en groei die kerk ewe goed. Dis omdat die absolutes van die geloof - die *necessarii* - universeel en tydloos is. Dit spreek die nood en vrae van alle mense deur alle eeue aan.

- Soos dit met fundamente gaan, lê ook die geloof se absolutes onder die oppervlak. Dis nie altyd voor die hand liggend nie. Veral onvolwasse Christene sukkel daarmee. Tewens, om dit onder die knie te hê, is een van dié merktekens van geestelike volwassenheid.

Christus bou Sy gemeente. En dikwels verheerlik Hy Homself deur 'n uiteenlopende verskeidenheid van mense by mekaar te voeg. Tot die mate wat sulke mense kan onderskei tussen die noodsaaklike en die nie-noodsaaklike, tot daardie mate sal hulle harmonie en gemeenskap bly geniet. As hulle egter die sekondêre só begin opblaas dat dit die noodsaaklike verdring, is dit nag vir so 'n

gemeente.

- Dis nodig dat die hoekpenne van ons geloof presies in plek vasbeton sal wees. Daarsonder weet ons nie hoe om die leringe en praktyke van ons dag te beoordeel nie. Sonder die vaste ankers van universele, absolute en objektiewe waarheid, is ons soos kurkproppe op 'n see van 'n duisend menslike opinies.

Een van die kosbaarste lesse wat Christene kan leer - ook gemeentes - is om hierdie eenvoudige gesegde uit te leef: *Major in God's majors, not in His minors!* Tot die mate wat ons besig is met sekondêre sake, tot daardie mate is ons geloof minder as wat dit moet wees en verspil ons tyd en energie op dit wat nie regtig sentraal is in God se waarheid en wil vir ons lewens nie. Dit is een van die groot redes waarom Christene se dienswerk dikwels in vlamme opgaan. En meermale is dit die rede waarom selfs ywerige gelowiges met mekaar twis kry.

- Dekades se ryswater-prediking het groot dele van die kerk in Suid-Afrika beswaarlik toegerus om die absolutes van ons geloof te ken en vanuit eerste beginsels te dink en te onderskei. Vaste Bybelse spyse kan selde verteer word. Mense is agterdogtig, selfs vyandiggesind, teenoor dogma - omdat hulle onseker is oor wat hulle moet glo en wat nie. In hulle wanhopige soeke lees hulle alles wat voorkom en raak net meer deurmekaar. Helaas is die tipiese Christen vandag allermins voorbereid om die relativisme van hedendaagse postmodernisme die hoof te bied. Dis tragies om te sien hoe gemeentes elke nuwe resep uitprobeer as dalk die allerantwoord op hulle onsekerhede. As jy vir niks staan nie, val jy immers vir alles.

- Uiteraard het denkende Christene nog altyd gepoog om die geloofshoekpenne te definieer. Die *necessarii* moes van die *nonnecessarii* onderskei word. Dit was nodig om te weet wat dwaalleer is en wat nie.

Die neerslag hiervan vind ons in die talle

belydenisskrifte wat deur die eeue ontstaan het. Wie hierdie konfessies aandagtig bestudeer, kom elke keer weer onder die indruk van die insig en versigtigheid waarmee hulle verwoord is. Dit was waarlik die vadere se doel om die essensiële van die nie-essensiële te skei, en om eersgenoemde so akkuraat moontlik te definieer.

Natuurlik is die belydenisse menslike geskrifte en as sodanig feilbaar. Die Woord van God bly die enigste norm. Tog is hulle baie nuttig om ons te help om die eerste beginsels onder die knie te kry.

Lê die probleem nie juis hier nie? Is hierdie belydenisskrifte nie so uiteenlopend dat hulle meer bydra tot die verwarring en verskeurdheid in die liggaam van Christus as iets anders nie? Hierdie algemene persepsie is die gevolg van onkunde! *Die verskillende protestantse konfessies stem sekerlik 95% of meer ooreen*. Dit geld selfs van die wat aan verskillende kante van die spektrum lê - soos die Anglikane se *39 Articles* enersyds, en die Baptiste se *1689 Belydenis* andersyds. Eintlik loop die paaie net uiteen as dit oor kerkbeskouing en wie van die doop gaan.

- Die Twaalf Artikels is een van die heel vroegste pogings van die kerk om die hoekpenne van sy geloof in te kap. As sodanig vestig dit ons aandag op die mees fundamentele aspekte van die Christelike geloof. Verwyder enige van die artikels, en jy hou minder as die noodsaaklike oor.

Omdat dit so basies is, en vroeg geformuleer is - voor al die skeuringe, afskeidings en reformasies wat die kerkgeskiedenis sou kenmerk - word hierdie belydenis tot vandag toe oor die ganse kerklike en denominasionele spektrum gehuldig. Slegs die ergste dwalinge wyk hiervan af.

Natuurlik beteken die wye belydenis hiervan nie dat dit deur die bank op die harte geskryf staan van almal wat dit Sondae opsê nie. Helaas weet ons dat maar bloedweinig kerkmense hierdie artikels só glo dat hulle bereid is om daarvoor te sterf. Want as jy regtig die implikasies daarvan verstaan - en van harte daarvan oortuig is - sal jy dit vir geen oomblik kan oorweeg om enige van hierdie artikels oorboord

te gooi nie. Veel eerder sal jy geblinddoek voor 'n vuurpeleton stelling inneem.

● *Mag die Here ons help, as ons dan in die volgende paar weke kortliks en stapsgewys deur hierdie antieke en ekumeniese belydenisskrif werk, om dit reg te verstaan. En mag dit dien om een en elkeen van ons op te bou en toe te rus om vandag se wydverspreide verwarring te ontkom. Onthou, dis 'n belydenis wat die mees basiese elemente van ons allerheiligste geloof bestryk, en dit behoort aan elke Christelike denominasie oor die wêreld heen.*

Onthou voorts, as jy hierdie waarhede waarlik glo, glo jy wat God se kinders oor die afgelope tweeduisend jaar geglo het! Nog meer, hartsgeloof in hierdie waarhede, is die geloof wat tot die ewige saligheid lei; trouens, trek 'n finale streep deur enigeen van hierdie artikels, en dit raak hoogs twyfelagtig of jy enigsins 'n regsinnige en egte geloof het, en of jy die ewige saligheid sal beërf!

Nico van der Walt

- Nico v/d Walt onderskryf die historiese, internasionale en reformatoriese 1689 Baptistebelydenis, asook die Belydenis van Sola 5, 'n assosiasie van Godgesentreerde evangeliese gelowiges in meer as 'n halfdosyn lande in Afrika suid van die ewenaar.
- Subskripsies, adresveranderings, kansellasies en korrespondensie: Postnet Suite No.148, Privaatsak X1, Northcliff, 2115, Suid-Afrika. E: nico.vanderwalt@reformed.org.za ; Tel. 011 476 2907; 082 848 9396.
- Blogs: www.e-preke.blogspot.com (met skakels na nóg 4 blogs)
- Weekliks word 'n preek/studiestuk soos hierdie wêreldwyd en gratis in Afrikaans en Engels per e-pos gestuur aan mense wat dit persoonlik aangevra het.
- Geen kopiereg. Dupliseer of preek gerus. Of stuur elektronies verder.
- Preekopnames: E: info@nunide.org.za ; T: 012-808 3906